

282

desmarxament m. d.
desmarxat.

desmarxar -## v. tr. Destruir el bon ordenament o funcionament (d'una cosa); fer que (una substància sòlida) se'n vagi a migues, es fongui en un líquid.

desmarxat -ada adj. Que ha perdut molt del seu temps físic i moral, del seu bon funcionament, del seu bon ordenament i endreçament.

desmembrador -a adj. im. i f. Que
desmembra

desmembrament m. Acció de desmembrar o de desmembrar-se; l'efecte